

ՔԱՆԱՏԵՂԾԱԿԱՆ

ՀՐԱՄԻՔԱԿ ԵՐԿՐԻՆ ԱՒԵՏԵԱՅ

... ՅՈՒՂԱԲԵՐ ընդ սուրբ կանանց լի բարձրեալ մեր զիւղ հաւատոյ,
Մի՛ յանօթ բըրտի շինած, այլ՝ ի մաքուր սըրտի անօթ,
Օ՛ն Մանկունք, հետեւելով գնամք՝ ի պարտէզըն Յովսէփիալ.
Առ քընարան Քրիստոսի՝ մեք շուրջ նըստիմք լո՛ւռ անձայն,
Թող երգէ ողբածայն զիւր շարական Մեծըն Սահակ.
Այն ականց գոհարազարդ, զոր մատըն իւր շարահիւսեաց.
Որ Յիսուսի սուրբ Թաղման, ո՛վ, հիացող երգահանն է,
Եւ ո՞վ քան զայն կարէ երգել ըզմահու Դատեանն:
... Ո՞վ, Գերեզմա՞ն, Գերեզմա՞ն, որ մահու դրան կափարիչն ես,
Եւ երկնից արքայութեան՝ դուռըն մըտից եւ ճանապարհ.
յԱմէն ազգաց եւ աշխարհաց երամովին դիմեն գան,
Թէ հարցանես՝ թէ ո՞ւր երթայք, ասեն գնամք յԵրուսաղէմ.
Քրիստոսի Գերեզմանին երկրպագել մեք ուխտ ունիմք.
Կա՛ց դու հանդէպ Գերեզմանին տես դու ո՞րպէս հոգվով ըղձիւ.
Համբուրե՞ն-համբուրե՞ն զվեմն անշարժ եւ կենդանի,
Եւ հաւատան քեզ, ո՞վ Տէր, թէ դու մեռար, թաղեցար աստ,
Վա՛շ, մեռելոց աշխարհին, դու կեանս ետուր քո Յարութեամբդ.
Անշա՞ժ մնասչիր, Գերեզման, Փրկչի մահուան յիշատակ:
... Մինչեւ ցարդ, ազնիւ Մանկունք, ՚ի բոլոր վայրս Տնօրինական
Մարդացեալ Աստուածորդոյն, շըրջեալ ընդ իս՝ հասաք՝ ի լրումն,
Հրաւիրեմ այժմիկ զձեզ եւ խաչակրացն՝ ի վկայարանս,
Վեհագոյն եւ հրաշակերտ՝ ի սուրբ Աթոռըն Յակովեանց,
Վեհագոյն եւ հրաշակերտ՝ ի սուրբ Ճօնեալ Հայոց պարգեւ,
Բարձրացեալ յարմարապէս՝ ի գլուխ լերինն Սիոնի.
Ուր հանգչի գլուխըն պատուեալ Առաքելոյն Յակովբայ
Որ ընդ յուրումն հարզատ խոստանային ըմպել զրաժակն:
Անդ՝ ի հանգիստ կայ եւ մարմնով, որ արդարոյ կըրեր զանուն,
Միւս Յակովը աշակերտ, որ Տեառնեղբայր յորջորջէր.
Նախ ՚ի մատուրըն մըտեալ՝ տացուք համբոյր Գրլիսոյն այնմիկ,
Որ պարծանք է հայոց ազգին, ում ժողովուրդ դիմէ յուխտ.
Խընդրէ առնու, քանզի Աստուած փառաւորէ զծառայն իւր:

Խորիմեան Հայրիկ

1851 կ. Պոլիս